

SOS WIOSKI
DZIECIĘCE

DOM PEŁEN MIŁOŚCI
DLA KAŻDEGO DZIECKA

RAPORT ROCZNY **2020**

SPIS TREŚCI

1. List Dyrektora Krajowego	2
2. Kim jesteśmy?	4
3. Obszar Naszej Pracy	5
4. SOS W liczbach	5
5. Historia	6
6. Sytuacja w kraju	7
7. Kluczowi partnerzy na szczeblu krajowym	12
8. Rodzinna Opieka Zastępcza	12
9. Umacnianie Rodziny	15
10. Działania Rzecznicze	17
11. Wsparcie zagraniczne	19
12. Program SOS Wiosek Dziecięcych Biłgoraj	20
13. Program SOS Wiosek Dziecięcych Karlino	22
14. Program SOS Wiosek Dziecięcych Kraśnik	24
15. Program SOS Wiosek Dziecięcych Lublin	26
16. Program SOS Wiosek Dziecięcych Siedlce	27
17. Rodzinny Dom Czasowego Pobytu „Sindbad” w Ustroniu	29
18. Jak możesz pomóc	31
19. Władze stowarzyszenia	33

I. LIST DYREKTORA KRAJOWEGO

Drodzy Przyjaciele!

Z wdzięcznością za Wasze ogromne serca i nieustanne wsparcie przedstawiam Wam opis działań, które udało nam się zrealizować w jakże trudnym i wyjątkowym 2020 roku. Raport Stowarzyszenia SOS Wioski Dziecięce w Polsce jest doskonałym dowodem na to, że nawet w tak wymagającym czasie jak pandemia nie brakuje dobrych ludzi, którzy chcą nieść pomoc najbardziej potrzebującym.

Dzięki Waszej wrażliwości na los opuszczonych i osieroconych dzieci, w minionym roku w programach opieki zastępczej i umacniania rodziny mogliśmy otoczyć opieką **1505 dzieci i młodzieży w Polsce, a także wesprzeć 4094** osoby w naszych afrykańskich projektach w Kamerunie, a także po raz pierwszy w Zimbabwie.

Nasza pomoc była możliwa tylko dzięki współpracy z władzami rządowymi i samorządowymi w Polsce, a także podmiotami i organizacjami pracującymi na rzecz dziecka i rodziny oraz dzięki przyjaciółom-darczyńcom naszej organizacji, którzy wierzą, że każde dziecko powinno mieć dom pełen miłości.

W 2020 roku Stowarzyszenie SOS Wioski Dziecięce w Polsce wspierało **300 dzieci i młodzieży w opiece zastępczej i programach młodzieżowych**. Do pieczy zastępczej przyjęliśmy 36 dzieci, a nasze programy pieczy zastępczej opuściło 64 podopiecznych. Równolegle do opieki zastępczej rozwijamy działania profilaktyczne, w ramach Programu „SOS Rodzinie”, którego celem jest ochrona dzieci przed utratą opieki i zapewnienie rodzinom kompleksowego wsparcia. **Pod opieką „SOS Rodzinie” znajdowało się 1205 dzieci z 477 rodzin**. Mimo trudnej, pandemicznej rzeczywistości 54 rodziny w których wychowuje się 129 dzieci, usamodzielnili się. Co oznacza, że mogą funkcjonować już bez naszego wsparcia.

Wybuch pandemii COVID-19 okazał się wielkim wyzwaniem zarówno dla opiekunów, jak i podopiecznych Stowarzyszenia. Szkoły zostały zamknięte, a dzieci, nauczyciele i opiekunowie musieli zderzyć się z trudnościami edukacji zdalnej. **Pozyskanie niezbędnego sprzętu dla dzieci z pieczy zastępczej i rodzin w kryzysie** wiązało się z dodatkowymi kosztami. Jednak dzięki ogromnemu zaangażowaniu firm, i prywatnych darczyńców Stowarzyszenia, a także dzięki wielkiemu wysiłkowi rodziców SOS oraz pedagogów pracujących w naszych programach profilaktycznych, nie tylko utrzymaliśmy ciągłość nauczania, ale także wielu dzieciom pomogliśmy poprawić oceny, gwarantując indywidualne wsparcie.

Pandemia przyniosła jednak także bardzo wiele trudnych tematów, które jako organizacja walcząca o prawa dzieci odważnie podejmowaliśmy. Pracując od kilkunastu lat z rodzinami w kryzysie, wiedzieliśmy, że społeczna izolacja, strach o zdrowie własne i bliskich,

a także zamknięcie rodziny na małej przestrzeni, będą potęgowały problemy. Zajmując się od ponad 30 lat dziećmi w pieczy zastępczej doskonale wiemy, że jednym z podstawowych symptomów tego, że w rodzinie dzieje się źle jest brak realizowania obowiązku szkolnego przez dzieci. Dlatego w Międzynarodowym Dniu Dziecka, w trosce o **prawo każdego młodego człowieka do edukacji**, zwróciliśmy się do władz rządowych z prośbą o podjęcie działań, które w dobie pandemii zapobiegną wypadaniu dzieci z systemu edukacji.

Gdy rodzina źle funkcjonuje najbardziej cierpią dzieci. W kampanii „Są dzieci dla których #zostańwdomu oznacza zagrożenie” zwracaliśmy uwagę na dzieci, które w czasie pandemii pozostają zamknięte w domach, mogą stać się ofiarami przemocy. Wołaliśmy: „Usłysz to!” by sąsiedzi, znajomi czy nauczyciele, czyli wszystkie osoby, które w dobie pandemii mogły mieć kontakt z krzywdzonymi dziećmi, nie zostali na ich los obojętni. Z kolei w Światowy Dzień FAS mówiliśmy o nieuleczalnych skutkach picia alkoholu przez kobiety w ciąży. Z tej okazji przygotowaliśmy, materiały edukacyjne, z udziałem wychowawców i psychologów SOS, którzy na co dzień w SOS Wioskach Dziecięcych pomagają dzieciom z zespołem FASD (Spektrum Płodowych Zaburzeń Alkoholowych).

Mimo pandemii staraliśmy się zapewnić naszym podopiecznym **chwilę beztroskiego dzieciństwa**. Kiedy było to tylko możliwe zabieraliśmy je na wycieczki, wyjazdy, organizowaliśmy dla nich zajęcia rozwijające pasje i zainteresowania. Organizowaliśmy internetowe spotkania z ciekawymi, inspirującymi ludźmi takimi jak Robert Lewandowski czy Iga Świątek. Zapewnialiśmy kursy i staże, które przygotowywały ich do samodzielnego życia. A przede wszystkim byliśmy przy nich zawsze wtedy, gdy nas najbardziej potrzebowali.

Te wszystkie działania są możliwe tylko dzięki ludziom o wielkich sercach: naszym pracownikom i współpracownikom, partnerom lokalnym i współpracującym instytucjom. Ale przede wszystkim dzięki naszym wspaniałym darczyńcom. Jestem pewna, że z satysfakcją przeczytacie o tym czego udało nam się dokonać w 2020 roku.

Dziękujemy, że jesteście!

Z serdecznymi pozdrowieniami,

Barbara Rajkowska,
Dyrektor Krajowy Stowarzyszenia SOS Wioski Dziecięce w Polsce

II. KIM JESTEŚMY

KIM JESTEŚMY

Stowarzyszenie SOS Wioski Dziecięce w Polsce to organizacja dobroczynna, która opiekuje się opuszczonymi i osieroconymi dziećmi oraz tymi z rodzin dysfunkcyjnych. Działamy w Polsce od 38 lat i mamy już pod opieką 1505 dzieci i młodzieży. Jesteśmy częścią międzynarodowej organizacji SOS Children's Villages.

NASZA WIZJA

Każde dziecko należy do rodziny, dorasta otoczone miłością, szacunkiem i poczuciem bezpieczeństwa.

NASZA MISJA

- Tworzymy rodziny dla potrzebujących dzieci.
- Pomagamy dzieciom w kształtowaniu swojej przyszłości.
- Uczestniczymy w rozwoju wspólnot lokalnych.

III. OBSZAR NASZEJ PRACY

TWORZYM RODZINY – OPIEKA ZASTĘPCZA W FORMIE RODZINNEJ

W Rodzinach SOS osierocone i opuszczone dzieci odnajdują na nowo miłość, szacunek i bezpieczeństwo. W każdej z rodzin wychowuje się kilkoro dzieci, trafiają do nas głównie liczne rodzeństwa. W naszej pracy kładziemy duży nacisk na proces usamodzielniania. Dbamy o to, by, o ile jest to możliwe, dzieci utrzymywały kontakt ze swoimi rodzinami biologicznymi.

OPIEKA KRÓTKOTERMINOWA

Prowadzimy Rodzinne Domy Czasowego Pobytu przeznaczone dla dzieci, które w trybie interwencyjnym musiały opuścić środowisko rodzinne i oczekują decyzji sądu o ich dalszym losie.

PROGRAMY „SOS RODZINIE”

Wspieramy rodziny zagrożone rozpadem, dotknięte bezrobociem, niezaradnością, zmagające się z przemocą. W świetlicach wsparcia dziennego pomagamy dzieciom pokonać trudności szkolne i rozwijać zainteresowania. Organizujemy im dodatkowe zajęcia i atrakcyjny wypoczynek. Rodziny objęte są wsparciem pracowników socjalnych.

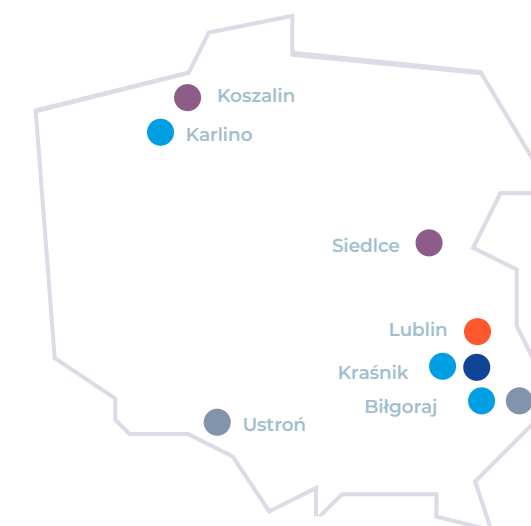
PRAWA DZIECKA

Rozwijamy działania promujące prawa dziecka poprzez kampanie, szkolenia, organizację konferencji naukowych i warsztatów dla praktyków oraz opracowanie publikacji.

IV. SOS W LICZBACH

MAMY POD OPIEKĄ 1505 PODOPIECZNYCH

- Prowadzimy **4 SOS Wioski Dziecięce** w Biłgoraju, Kraśniku, Siedlcach i Karlinie.
- **2 Młodzieżowe Wspólnoty Mieszkaniowe SOS** w Siedlcach i Koszalinie oraz **2 Domy Młodzieży SOS** w Lublinie, **1 Mieszkanie Chronione w Kraśniku**
- **3 Rodzinne Domy Czasowego Pobytu** – dwa w Biłgoraju i jeden w Ustroniu.
- Nasze świetlice środowiskowe działają w ramach Programów Umocniania Rodziny w aż **17 lokalizacjach**.

V. HISTORIA

Hermann Gmeiner, twórca SOS Wiosek Dziecięcych pochodził z Austrii. Mając 5 lat stracił matkę. Jej ostatnie wypowiedziane przed śmiercią słowa: „Bądź zawsze dobry” towarzyszyły mu przez całe życie. Jako student medycyny założył pierwszą Wioskę Dziecięcą w Imst dla sierot wojennych. Stowarzyszeniu nadał łacińską nazwę „Societas Socialis” w skrócie „SOS”. Jest to nawiązanie do międzynarodowego hasła wzywającego pomocy na pełnym morzu: Save our Souls! (Ratujcie nasze dusze!)

1949

Hermann Gmeiner tworzy **pierwszą Wioskę Dziecięcą w Imst w Austrii**. Prosi ludzi, aby dali mu 1 szylinga, a on wybuduje domy dla osieroconych dzieci.

1950

Wioski Dziecięce powstają w innych krajach w **Europie**

1963

SOS Wioski Dziecięce rozpoczynają działania w **Azji**

1970

Powstaje pierwsza SOS Wioska Dziecięca w **Afryce**

1984

Rozpoczyna działanie SOS Wioska Dziecięca w **Biłgoraju**

2002

SOS Children's Villages otrzymuje nagrodę Conrada Hiltona za działalność humanitarną na świecie

2009

Nowa strategia globalna: **do 2016 roku chcemy objąć opieką milion dzieci na całym świecie**

2012

475 SOS Wiosek Dziecięcych na świecie; **1270** podopiecznych w Polsce

2014

SOS Wioska Dziecięca w Biłgoraju skończyła **30 lat**

2015

SOS Wioska w Karlinie kończy **10 lat**

2016

Pod opieką Stowarzyszenia znajduje się prawie **1400 dzieci**

2017

Otwarcie nowego Programu „SOS Rodzinie” w **Koszalinie**

2018

Otwarcie nowego Programu „SOS Rodzinie” w **Kraśniku**

2019

Otwarcie pierwszego Centrum Specjalistycznego w **Kraśniku**

2020

Uruchomienie wsparcia zagranicznego w **Zimbabwe**

VI. SYTUACJA W KRAJU

Prawo do życia w rodzinie jest jednym z najważniejszych i podstawowych praw dziecka.

Tymczasem dla około 30 tys. dzieci i młodzieży osób w Polsce miejscem zamieszkania nie są rodziny, tylko placówki całodobowego długoterminowego pobytu, funkcjonujące w ramach różnych systemów: pieczy zastępczej, pomocy społecznej, ochrony zdrowia, oświaty. Mimo istniejących rozwiązań prawnych i zaplanowanych na poziomie krajowym kierunków zmian od 2012 roku struktura pieczy zastępczej nie zmienia się w sposób znaczący i satysfakcjonujący: w 2019 r. 77% dzieci przebywa w pieczy rodzinnej, a 23% w pieczy instytucjonalnej.

Ponieważ dane dotyczące grupy docelowej naszej organizacji za rok 2020 nie są jeszcze dostępne, jak każdego roku podajemy informację dotyczące roku poprzedniego, tj. 2019.

W roku 2019 w różnego rodzaju placówkach całodobowego długoterminowego pobytu przebywało 29 686 dzieci, młodzieży i osób do 24 roku życia. Najwięcej z nich mieszka w instytucjonalnej pieczy zastępczej – 16 992 osoby. W 2019 roku w placówkach opiekuńczo-wychowawczych nadal przebywały dzieci najmłodsze tj. w wieku 0-10 lat (3 043). Liczba dzieci poniżej 7 roku życia wynosiła 1 355, z czego połowa (682 dzieci) przebywała w placówkach z powodu pobytu ze starszym rodzeństwem. Z kolei liczba dzieci między 7 a 10 rokiem życia wyniosła 1 688.

W obszarze wsparcia rodziny zatrudnionych było 3 934 asystentów rodziny, co stanowi nieznaczny wzrost tj. o 0,4% w stosunku do 2017 roku. 86% z nich pracowało w oparciu o umowę o pracę. – wzrost o 1% w stosunku do roku ubiegłego. Asystenci są zatrudnieni w 93% gmin na terenie kraju (bez zmian w stosunku do roku poprzedniego). Z usług asystentów rodziny w 2019 r. skorzystało ogółem 44 324 rodzin (w 2018 r. 45 483 spadek), w tym 6 695 rodziny zobowiązane zostały do współpracy z asystentem przez sąd (wzrost z 6 464 w 2018 r.). Na jednego asystenta rodziny przeciętnie przypada 9 rodzin, a przeciętny czas pracy asystenta z rodziną wyniósł 21 miesięcy (w 2018 było to 17 miesięcy). Spośród 44 324 rodzin, z którymi asystenci rodziny prowadzili pracę w 2019 r., dla 13 735 rodzin (co stanowi 31% ogółu) współpraca ta zakończyła się w 2019 r., w tym w 6 202 przypadkach nastąpiło to w związku z osiągnięciem założonych celów (45% rodzin). Oznacza to spadek o 2% w stosunku do poprzedniego roku. W 36% przypadków praca zostaje zakończona ze względu na brak współpracy ze strony rodziny. W 7% sytuacji zmieniono metodę pracy. W 9% pracę zakończono ze względu na brak efektów.

Niepokojące dane dotyczące **bezdomności dzieci** płyną z wyników ogólnopolskiego badania liczby osób bezdomnych - szacują liczbę bezdomnych dzieci (do 17 roku życia) na blisko 1000, a młodych bezdomnych (18-25 lat) na blisko 800 osób. Bezdomność osób młodych dotyczy w szczególności osoby po pobycie w różnego typu placówkach (m.in. opiekuńczo-wychowawczych czy resocjalizacyjnych), ale także tych, które pochodzą z rodzin dotkniętych przemocą, problemem alkoholowym czy skrajnym ubóstwem.

W skali całego roku, **bezrobocie rośnie** (6,2% na koniec grudnia 2020; źródło GUS), gdzie różnica pomiędzy styczniem a grudniem 2020 r. wynosi 0,7 punktu procentowego. Liczba osób zarejestrowanych w powiatowych urzędach pracy sięgnęła 1,026 mln i w ostatnim kwartale 2020 r. wzrosła o 7,8 tys. osób.

Spośród wszystkich **zlikwidowanych miejsc pracy** w III kwartale 2020 r. **26,1%** zlikwidowano w związku z sytuacją epidemiczną. (źródło: GUS). W grudniu 2020 r. przeciętne zatrudnienie w sektorze przedsiębiorstw było niższe o 1,0% (w porównaniu do grudnia 2019 r.), natomiast przeciętne miesięczne wynagrodzenie (brutto) było wyższe o 6,6% i wyniosło 5973,75 zł. W związku z zaistniałą sytuacją epidemiczną i jej wpływem na rynek pracy, od marca do maja 2020 r. odnotowywano spadek przeciętnego zatrudnienia miesiąc do miesiąca, natomiast w kolejnych miesiącach zaczęto obserwować jego wzrost. Tak wyraźne zmiany przeciętnego zatrudnienia w trakcie roku nie występowały w ubiegłych latach.

Rok 2020 był bardzo trudny w Polsce nie tylko ze względu na pandemię, która dotknęła cały świat. Troska o zdrowie, życie, wprowadzane obostrzenia mające na celu przeciwdziałanie transmisji koronawirusa, obawa o utratę pracy czy też utrata źródła utrzymania mają ogromny wpływ na zdrowie psychiczne człowieka.

Kondycja psychiatrii w Polsce, szczególnie psychiatrii dziecięcej od wielu lat jest zła. Brak psychiatrów, głównie dziecięcych, przepełnione oddziały psychiatryczne, utrudniony dostęp do specjalistów, pogłębiły tylko i tak trudną dla wielu ludzi kondycję psychiczną. Z raportu NIK wynika, że w Polsce 9 proc. dzieci i młodzieży poniżej 18 roku życia, czyli ok. 630 tys., wymagało jeszcze przed pandemią pomocy systemu leczenia psychiatrycznego i psychologicznego. Teraz jest ich znacznie więcej. Polska jest krajem z rosnącą liczbą samobójstw, w tym samobójstw dzieci.

Jak wynika z danych Komendy Głównej Policji **wśród nastolatków samobójstwa są drugą co do częstości przyczyną zgonów.** Polska jest w czołówce Europy pod względem liczby samobójstw. Liczba zamachów samobójczych wśród małoletnich w wieku 7 – 18 lat rośnie z roku na rok: z 730 w 2017 r. do 772 w 2018 r., a w I półroczu 2019 r. wyniosła już 485. W 2020 roku 116 dzieci popełniło samobójstwo. Najmłodsze z nich miało 8 lat. Co miesiąc 70 dzieci w Polsce próbuje trągnąć się na swoje życie.

Przemoc domowa - z informacji Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” wynika, że w roku 2020 **wzrosła liczba telefonów odbieranych przez konsultantów linii.** W pandemii utrudniona była realizacja procedur Niebieskiej Karty (zgłaszanie, monitorowanie, uruchamianie właściwych służb). W 2020 roku specjaliści Pogotowia „Niebieska Linia” rozpoczęli 634 nowe interwencje w sprawach dotyczących **przemocy w rodzinie** (w roku 2019 - 369). Niestety trudnością było dotarcie do pokrzywdzonych osób. Zgłoszenia przekierowywano do służb lokalnych – w czasie pandemii zajętych wieloma nowymi działaniami (np. policja), część służb: sądy, kuratorzy sądowi, asystenci rodzin, pracownicy socjalni pracowała zdalnie, a w okresie lockdownu były mało dostępne. Dodatkowo, jeśli sytuację przemocy zgłaszały dzieci, przed pandemią wsparcie mogli im zapewnić nauczyciele, psycholodzy, pedagodzy szkolni, **w pandemii dzieci pozostawały w domu ze sprawcami przemocy.**

Od 1 grudnia 2020 roku weszła w życie ważna **ustawa, która chroni ofiary przemocy w Polsce.** Policjanci i żandarmi wojskowi będą mogli wydawać nakaz opuszczenia mieszkania dla sprawców przemocy w rodzinie.

Ubóstwo dzieci - w Polsce w 2012 r. 2,1 miliona dzieci żyło w gospodarstwach domowych zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym. Stanowiło to około 30% dzieci w tym wieku. W ciągu 7 kolejnych lat, liczba ubogich lub wykluczonych polskich dzieci spadła o połowę. Liczba dzieci podlegających głębokiej deprywacji materialnej w Polsce w 2019 r. wyniosła (w liczbach bezwzględnych): w wieku 0-5 lat – 45 tys., w wieku 6-11 lat – 60 tys. oraz w wieku 12-17 lat – 67 tys. osób. Łącznie takich dzieci było 172 tys. Szacuje się, że liczba dzieci doświadczających ubóstwa wzrośnie ze względu na sytuację pandemii.

W 2020 roku oprócz pandemii, która dotyka wszystkich w tak nieprzewidywalny sposób, **rosną też napięcia polityczne w Polsce i na świecie.** Można usłyszeć i zobaczyć kłótnie, demonstracje, zamieszki wokół wojny „światopoglądowej”. Zaostrzył się konflikt wokół środowisk LGBT+, praw kobiet i kwestii związanych z ochroną życia poczętego. W społeczeństwie, w środowiskach pracy, środowiskach rodzinnych można obserwować, jak światopogląd wpływa na relacje, jak obawa o zdrowie, życie, którą niesie pandemia przekłada się na oceny sytuacji społecznych. Coraz więcej jest zero-jedynkowych poglądów, rozwiązań, które polaryzują, które są konfliktogenne.

W tym trudnym czasie znaczenie ma opracowany z udziałem Stowarzyszenia SOS Wioski Dziecięce w Polsce raport alternatywny z realizacji przez Polskę Konwencji o prawach dziecka, wskazujący poziom ochrony praw dzieci w Polsce. Zbiega się on z opublikowanym przez Unicef raportem dotyczącym dobrostanu dzieci w krajach wysokorozwiniętych. Zarówno raport alternatywny przygotowany przez organizacje pozarządowe w Polsce, jak i wyniki badania dobrostanu dzieci w Polsce wskazują, że mamy jeszcze wiele do zrobienia w kwestii praw dzieci.

VII. KLUCZOWI PARTNERZY NA SZCZEBLU KRAJOWYM

Jako Stowarzyszenie SOS Wioski Dziecięce w Polsce współpracowaliśmy z władzami samorządowymi w obszarze wsparcia dziecka i rodziny, m.in. w kontekście pieczy zastępczej, mieszkania chronionego czy programów umacniania rodziny. Prowadziliśmy działania na zlecenie Miasta Koszalin mające na celu otwarcie specjalistycznej placówki wsparcia dziennego, a także angażowaliśmy się w takie programy jak Erasmus Plus skierowany do osób pracujących z młodzieżą oraz wspierający rozwój młodych, a także Europejski Fundusz Strukturalny zorientowany na zapobieganie wykluczeniu społecznemu.

VIII. RODZINNA OPIEKA ZASTĘPCZA

SOS Wioski Dziecięce w Polsce wspierało na koniec 2020 roku 300 dzieci i młodzieży w opiece zastępczej i programach młodzieżowych (o 23 osoby mniej niż w roku ubiegłym).

Do pieczy zastępczej przyjęliśmy 36 dzieci, a nasze programy pieczy zastępczej opuściły w 2020 roku 64 osoby, w tym: 37 ze względu na usamodzielnienie, 14 reintegrację z rodziną biologiczną, 4 dzieci została przekierowana do pieczy zastępczej poza SOS, a 9 – ze względu na inne przyczyny, tj. opuszczenie opieki zastępczej wraz z matką - usamodzielnioną podopieczną (1 dziecko), przejście z opieki zastępczej do programu umacniania rodziny (2 dzieci), zawieszenie wsparcia opieki ograniczonej (6 osób).

Mimo pandemii naszym podopiecznym zaoferowaliśmy szeroką gamę zajęć dodatkowych – łączna liczba dzieci i młodzieży, które uczestniczyły w różnego rodzaju zajęciach dodatkowych organizowanych przez SOS wyniosła 1190, w zajęciach organizowanych w szkole 158, zajęciach organizowanych przez inne podmioty 74, tj. średnio 5 zajęć dodatkowych na każdego podopiecznego pieczy zastępczej realizowanych z różną częstotliwością (od cotygodniowych, cyklicznych zajęć realizowanych w oparciu o Indywidualny Plan Pomocy Dziecku, po zajęcia rekreacyjne, realizowane w okresach wypoczynku weekendowego czy wakacyjnego).

W programach pieczy zastępczej i opieki ograniczonej przebywało 25% pełnoletnich podopiecznych, którzy kontynuowali naukę lub rozpoczynali pracę zawodową. W przypadku dzieci (0-17) przebywających pod naszą pieczą ingerencja sądu rodzinnego we władzę rodzicielską przedstawia się następująco:

Ingerencja we władzę rodzicielską	Liczba dzieci
ograniczenie praw rodzicielskich	118
pozbawienie praw rodzicielskich	145
zawieszenie praw rodzicielskich	8

W/w przekłada się na codzienną pracę z dziećmi i współpracę z ich rodzicami. W proces planowania rozwoju i w realizację działań na rzecz dziecka w 2020 roku zaangażowanych było 25% rodzin pochodzenia, 54% nie uczestniczyło w tym procesie.

W porównaniu z rokiem 2019 nie zaobserwowaliśmy znaczących zmian w tym obszarze, zmienił się natomiast sposób kontaktów z rodzinami dzieci ze względu na pandemię. Zgodnie z wprowadzonymi wytycznymi władz rządowych ograniczone były możliwości spotkań na terenie SOS Wiosek Dziecięcych czy też wyjazdy dzieci do rodzin, wspierany był kontakt telefoniczny i przy użyciu komunikatorów elektronicznych.

Z wewnętrznego badania związanego z pandemią wynika, że dzieci i młodzież w rodzinach SOS, a także w innych formach pieczy zastępczej SOS i w programie opieki ograniczonej dość dobrze radziły sobie w tym trudnym czasie, opiekunowie/wychowawcy zapewnili im poczucie bezpieczeństwa i wsparcia. Ogromny wysiłek głównych opiekunów oraz zespołów wsparcia pozwolił w dobry sposób realizować naukę zdalną (80% uczących się dzieci i młodzieży osiągnęło ponadprzeciętne, dobre i przeciętne wyniki, pozostałe 20 % wyniki poniżej przeciętnej i słabe). Część dzieci poprawiła swoje wyniki edukacyjne, ponieważ ten sposób nauki umożliwił niektórym z nich bardziej zindywidualizowany sposób nauki (w roku 2019 wyniki procentowe rozkładały się nieco inaczej 77,5% do 22,5%).

Od kilku lat obserwujemy potrzebę przyjmowania dzieci do opieki zastępczej w trybie zabezpieczenia czasem wręcz interwencyjnie (w roku 2020 na 36 przyjętych dzieci 27 przyjęliśmy w trybie zabezpieczenia i interwencyjnie – podkreślenia wymaga fakt 58% dzieci pochodziło z rodzin, z którymi pracował asystent rodziny). W Polsce, jak również w naszej organizacji, nie mamy wystarczającej liczby kandydatów, by tworzyć nowe rodzinne formy pieczy zastępczej dla dzieci, w związku z tym potrzebujące dzieci przyjęliśmy – często w trybie pilnym – do rodzin SOS już funkcjonujących, co stanowi ogromne wyzwanie dla rodzica SOS oraz całego systemu rodziny SOS.

Mimo kierunku deinstytucjonalizacji ze względu na ogromne potrzeby społeczne utworzyliśmy w ostatnich latach 2 małe placówki socjalizacyjne, w tym jedna z nich dysponuje 50% miejsc interwencyjnych. W 2020 roku również do wspólnot młodzieżowych przyjmowaliśmy dzieci w trybie zabezpieczenia, mimo iż struktura wiekowa podopiecznych Młodzieżowej Wspólnoty Mieszkaniowej SOS znacząco różniła się od wieku nowych podopiecznych.

Wyzwaniem dla pieczy zastępczej była też sytuacja pandemii, izolacji społecznej. Potwierdzenie znajduje to w wynikach badania wewnętrznego realizowanego na przełomie sierpnia i września 2020 roku. Ankietowani donoszą w większości (63%), że starali się dzielić czas spędzany z dziećmi pomiędzy obowiązki wynikające z nauczania zdalnego, a inne zajęcia.

Na uwagę zasługuje fakt, że niemal co trzecia osoba (32,6%) zaznacza, że z edukacją zdalną wiązały się duże dodatkowe obciążenia. Ankietowani oceniają, że ich podopieczni w większości czuli lęk i strach (23%), złość (19%) niedowierzanie i znudzenie (po 12%), niepewność (9%). 16% osób dorosłych obserwowało u swoich podopiecznych spokój. Ankietowani podkreślają, że najbardziej dotkliwie odczuwany był brak dostępu do podstawowej opieki zdrowotnej i leczenia specjalistycznego.

IX. UMACNIANIE RODZINY

Na koniec 2020 roku pod opieką w Programie SOS Rodzinie znajdowało się 477 rodzin (o 6 rodzin mniej niż na koniec ubiegłego roku), w których wychowuje się 1205 dzieci.

W 2020 roku pomagaliśmy łącznie 548 rodzinom, w których wychowywało się 1368 dzieci. Samodzielnymi stało się 54 rodziny (129 dzieci) – jest to więcej niż w roku ubiegłym (49 rodzin). Stanowi to 76% wszystkich rodzin opuszczających Program SOS Rodzinie. W 17 rodzinach, które opuściły Program z innych przyczyn wychowywało się 34 dzieci.

SOS Rodzinie w Karlinie i Koszalinie pozyskały środki finansowe w ramach projektu RPO Pomocna Dłoń (wartość 2,2 mln PLN), co umożliwi m.in. prowadzenie dwóch nowych placówek wsparcia dziennego, w tym jednej specjalistycznej. Funkcjonujący od 2009 roku SOS Rodzinie w Biłgoraju został podzielony na dwa programy. Zaowocowało to pozyskaniem nowych zadań publicznych, w tym asystentury rodziny, co umożliwiło nam dotarcie do kolejnych potrzebujących rodzin. Ma to szczególne znaczenie, ponieważ w 2019 r. wskaźnik zagrożenia ubóstwem lub wykluczeniem społecznym (AROPE) osiągnął najwyższe wartości w makroregionie wschodnim (24,5%) Polski, w których funkcjonują aż 4 nasze Programy SOS Rodzinie.¹

Mimo wprowadzonych w związku z pandemią obostrzeń dotyczących pracy z rodzinami udało się zapewnić znaczące wsparcie beneficjentom programów. Podkreślili to w badaniu wewnętrznym przeprowadzonym jesienią 2020. Wzięli w nim udział przedstawiciele ponad 70% rodzin. Badani pozytywnie oceniają wsparcie ze strony SOS Rodzinie (92%). Doceniają rozmowy wspierające z pracownikami Programu, 18% podkreśla znaczenie wsparcia w edukacji zdalnej, 9% wskazuje na pomoc rzeczową. Respondenci dodatkowo mówią, że dla ich dzieci najistotniejsze było wsparcie edukacyjne (67% odpowiedzi), 23% wskazuje na możliwość rozmowy, a 10% czerpało pomysły dotyczące zagospodarowania swoim dzieciom czasu wolnego. Wsparcia rzeczowego, z naciskiem na finansowe zabrakło 7% respondentów, natomiast 1% brakowało bezpośredniego kontaktu z pracownikami SOS Rodzinie.

Planowane otwarcie nowego programu w lokalizacji Ustroń ze względu na pandemię nie zostało zrealizowane, natomiast władze lokalne deklarują chęć współpracy i otwarcia Programu SOS Rodzinie w Ustroniu/Brennie w roku 2021

OPIEKA NAD MŁODZIEŻĄ I ZATRUDNIALNOŚĆ MŁODYCH

Struktura wiekowa dzieci i młodzieży w pieczy zastępczej i umacnianiu rodziny wskazuje, że osoby pełnoletnie stanowią 25% podopiecznych opieki zastępczej i opieki ograniczonej oraz 14% młodych dorosłych pod opieką rodzin w Programie SOS Rodzinie. Natomiast młodzi w wieku 15-17 lat stanowią 22% nastolatków w pieczy i 14% w umacnianiu rodziny. W gronie młodych mamy 33 studentów wyższych uczelni, w tym 17 w SOS Rodzinie.

¹ „Krajowy Program Przeciwdziałania Ubóstwu i Wykluczeniu Społecznemu. Aktualizacja 2021-2027 – projekt udostępniony do konsultacji społecznych

Młodzież uczestniczyła w szeregu zajęć mających na celu ich aktywizację zawodową, zdobywanie dodatkowych kwalifikacji, w celu lepszego startu w samodzielne życie. Oferta dla młodych w pieczy zastępczej i opiece ograniczonej zawarta była podczas 274 aktywnościach, realizowanych z różną częstotliwością. Młodzież w SOS Rodzinie skorzystała z 186 aktywności, które zapewniała nasza organizacja, szkoły czy inne współpracujące z nami instytucje. W gronie młodzieży w Programach SOS Rodzinie pracę podejmowało 61 osób, co ma ogromne znaczenie, ponieważ w Polsce bezrobocie młodzieży w wieku 15-24 lata wynosiło 3 kwartale 2020 roku 13%.

W roku 2020 opracowany został nowy Program opieki ograniczonej, który uwzględnia funkcjonowanie mieszkania chronionego SOS. W chwili obecnej prowadzimy takie mieszkanie w Kraśniku. Jego funkcjonowanie wspierają władze samorządowe, zlecając nam zadanie publiczne, a na podstawie umowy przekazują dotację na ten cel. W mieszkaniu dostępnych jest 5 miejsc, dla osób, które opuszczają opiekę zastępczą. Mieszkańcami w roku 2020 byli zarówno młodzi dorośli z SOS, jak również opuszczający inne formy opieki zastępczej, które prowadzą władze samorządowe.

X. DZIAŁANIA RZECZNICZE

STRATEGIA DEINSTYTUCJONALIZACJI W POLSCE

W marcu 2020 roku Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej (wówczas MRPiPS) powołało grupę roboczą odpowiedzialną za opracowanie strategii deinstytucjonalizacji usług społecznych. Przedstawiciele Stowarzyszenia SOS Wioski Dziecięce w Polsce zostali zaproszeni do prac zespołu zajmującego się dziećmi, młodzieżą i rodzinami. W jego pracach brali udział przedstawiciele organizacji pozarządowych, przedstawiciele samorządu wojewódzkiego, pracownicy naukowcy oraz przedstawiciele MRiPS. W grudniu 2020 roku wielowymiarowa strategia deinstytucjonalizacji usług dla rodzin i dzieci została przedłożona Minister Rodziny i Polityki Społecznej, Marlenie Małąg, a także gronu 18 osób – przedstawicielom rządu oraz parlamentarzystom.

NOWELIZACJA USTAWY O WSPIERANIU RODZINY I SYSTEMIE PIECZY ZASTĘPCZEJ

Stowarzyszenie SOS Wioski Dziecięce w Polsce w listopadzie 2020 r. wzięło udział w konsultacjach publicznych ogłoszonego przez MRiPS projektu ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz niektórych innych ustaw. Zwróciliśmy szczególną uwagę na brak w polskim prawodawstwie rozwiązań umożliwiających profesjonalizację zawodu rodzica zastępczego poprzez zatrudnienie na umowę o pracę oraz na konieczność systemowego przeciwdziałania zmniejszonemu zainteresowaniu profesjami pomocowymi. Wnioskowaliśmy o poszerzenie oferty wsparcia dla usamodzielniających się podopiecznych systemu pieczy zastępczej, zwłaszcza nieinstytucjonalnego wsparcia dla osób z niepełnościami oraz podjęcie odważnych i zdecydowanych kroków na rzecz deinstytucjonalizacji pieczy zastępczej nad najmłodszymi dziećmi.

KOALICJA NA RZECZ RODZINNEJ OPIEKI ZASTĘPCZEJ

Przedstawicielka Stowarzyszenia działa aktywnie w Koalicji na rzecz Rodzinnej Opieki Zastępczej. Praca ta obejmuje udział w zebraniach walnych Koalicji, współpracę z Eurochild, europejską parasolową organizacją rzeczniczą, działającą na rzecz praw dziecka w Europie.

PROJEKT EDUKACYJNY I DZIAŁANIA NA RZECZ JAKOŚCI EDUKACJI DZIECI Z DOŚWIADCZENIEM TRAUMY

Rok 2020 miał być rokiem kontynuacji działań na rzecz popularyzacji wiedzy o pracy z dzieckiem z doświadczeniem traumy. Szczególnie chcieliśmy ww. tematyką zainteresować szkoły oraz kuratoria oświaty. Z uwagi na pandemię projekt został zawieszony. Możliwa była realizacja następujących szkoleń: (1) w trybie stacjonarnym styczniu 2020 dla studentów Ateneum, Szkoły Wyższej w Gdańsku, (2 i 3) w trybie stacjonarnym w lutym dla nauczycieli i służb dziecku i rodzinie w lokalizacji Ustroń (2 szkolenia), (4) w trybie stacjonarnym w marcu 2020 dla nauczycieli SP w Golezszach Dużych, (5) oraz on-line dla nauczycieli oraz studentów i pracowników Ateneum Szkoły Wyższej w Gdańsku - liczba odbiorców: stan w czerwcu 2020 – ponad 7 tys. osób.

PROJEKT #JESTEMZSOS

Mimo bardzo trudnych warunków udało się również zorganizować **zajęcia edukacyjne w ramach projektu #jestemzsos**. Jest to projekt, promujący **tolerancję wobec dzieci, podopiecznych pieczy zastępczej w Polsce**. Zależy nam, by dzieci, które trafiają do opieki zastępczej lub w jakikolwiek inny sposób różnią się od swoich rówieśników, nie czuły się w szkole czy grupie wykluczone. Projekt dedykowany jest uczniom z klas 4-8 szkół podstawowych. Lekcja trwa 45 minut i prowadzona jest w trybie zdalnym przez doświadczonych specjalistów. Szkołę może zgłosić rodzic, opiekun, dyrektor, jak też nauczyciel. W trakcie pierwszych trzech miesięcy 2020 roku, gdy nie było jeszcze pandemii, w lekcjach wzięło udział 5040 dzieci. W 2020 roku Stowarzyszenie podejmowało stanowisko w ważnych dla naszej grupy docelowej sprawach, co wzbudzało ogromne zainteresowanie mediów. **W Międzynarodowym Dniu Dziecka, w trosce o prawo każdego dziecka do edukacji, zwróciliśmy się do władz rządowych z prośbą o podjęcie działań, które w dobie pandemii zapobiegną wypadaniu dzieci z systemu edukacji.** Z wielkim niepokojem obserwowaliśmy doniesienia medialne na temat tego, że wiele dzieci od początku pandemii COVID 19, nie realizuje obowiązku szkolnego, a ich nauczyciele oraz dyrektorzy szkół, do których uczęszczają nie mają z nimi kontaktu. Ponadto, zwracaliśmy uwagę na stres dorosłych wywołany utratą pracy, zamknięcie wielu osób na małej przestrzeni, gdzie nikt nie miał szansy choć na chwilę побыć sam, frustracja związana ze zdalną edukacją i tym, że rodzice nierzadko nie potrafili pomóc własnemu dziecku w nauce, mogły stać się tzw. wyzwaczami nieakceptowanych zachowań, takich jak nadużywanie alkoholu, agresja czy przemoc domowa.

Stowarzyszenie zajęło równie ważne stanowisko **w Światowy Dzień FAS** obchodzony 9 września. W tym dniu, **zwróciliśmy szczególną uwagę na nieuleczalne skutki picia alkoholu przez kobiety w ciąży**. Z tej okazji przygotowaliśmy infografikę oraz specjalny film z udziałem wychowawców i psychologów SOS, którzy na co dzień pomagają dzieciom z zespołem FASD (Spektrum Płodowych Zaburzeń Alkoholowych).

XI. WSPARCIE ZAGRANICZNE

W 2020 SOS Wioski Dziecięce w Polsce kontynuowało wspieranie dzieci na kontynencie afrykańskim.

W oparciu o strategię Stowarzyszenia, która zakłada poszerzanie pomocy zagranicznej. W 2020 roku pomoc finansowana ze środków pozyskanych od polskich darczyńców trafiła do 4094 osób w Kamerunie i Zimbabwe; obejmowała ona m.in. finansowanie działalności szkoły i przedszkola w Duali, wsparcie edukacyjne dzieci i młodzieży, projekty związane z zaopatrzeniem w wodę, dożywianiem dzieci, profilaktyką zdrowotną, prawami dzieci, wsparcie opiekunów dzieci w rozwijaniu działalności zarobkowej, aby zapewnić dzieciom właściwą opiekę.

Dużym wyzwaniem w realizacji planów były ograniczenia wynikające z pandemii COVID-19. Za przykład może posłużyć **program dożywiania dzieci** w dwóch szkołach w okolicach Imire, Zimbabwe – w skutek zawieszenia działalności szkół w marcu 2020, zamiast wydawać posiłki w szkołach, zorganizowaliśmy dystrybucję żywności, przeszkoliliśmy rodziców i opiekunów dzieci jak przyrządzać ją we właściwy sposób. W Kamerunie i Zimbabwe pandemia zamknęła ludzi w domach, w odpowiedzi na trudną sytuację działalność SOS skupiała się na stabilizacji ekonomicznej rodzin, przeciwdziałaniu przemocy domowej oraz wykorzystywaniu dzieci do pracy, a także zapobieganiu utracie szans edukacyjnych dzieci i młodzieży, zwłaszcza dziewczynek.

Po raz pierwszy przeprowadzono kampanię wizerunkową na temat sytuacji dzieci i rodzin w Kamerunie i Zimbabwe. W ramach kampanii Stowarzyszenie uruchomiło dedykowaną stronę internetową www.sosafryka.org. Poprzez witrynę można było wesprzeć najbardziej potrzebujące dzieci oraz dowiedzieć się więcej o ich potrzebach i trudnej sytuacji. Ambasadorem kampanii został Tomasz Michniewicz, polski podróżnik, dziennikarz i reportażysta.

XII. PROGRAM SOS WIOSEK DZIECIĘCYCH BIŁGORAJ

Program SOS zapewnił opiekę i wsparcie 334 dzieciom. W ramach pieczy zastępczej w Programie funkcjonowało 12 placówek opiekuńczo-wychowawczych typu rodzinnego. Program SOS Rodzinie wspierał 155 rodzin, 14 z nich usamodzielniało się. Do Rodzin SOS/RD „Puchatek” przyjęliśmy 14 dzieci, efektem naszej pracy z rodzinami biologicznymi był powrót 11 dzieci pod stałą opiekę rodziców. Wśród 5 realizowanych zadań publicznych szczególnym sukcesem uwieńczyliśmy wyzwanie, jakim była nowa dla nas asystentura rodzin. Poszukując różnorodnych form wsparcia dzieci, kontynuowaliśmy projekt „Chcę, mogę, potrafię – program wspierania rodzin ...”, efektywnie współpracowaliśmy z 20 partnerami.

Aby jeszcze bardziej wzmocnić rodziny, Program SOS Rodzinie po 11 latach podzielił się na SOS Rodzinie - Gmina Biłgoraj i SOS Rodzinie - Gmina Miasto Biłgoraj. Objęliśmy naszą pomocą jeszcze większą liczbę potrzebujących. W tle trudnego okresu epidemii stopniowo modernizowaliśmy stan domów i otoczenia – nowa nawierzchnia alejek jest bezpieczna dla dzieci i co ważniejsze, pozwala na jazdę na rolkach. Zasadnicza zmiana dotyczyła poprawy jakości Internetu, który już wkrótce stał się niezbędnym narzędziem zapewnienia dzieciom należytej edukacji. Czy nauka zdalna, wymuszona okolicznościami epidemiologicznymi była prosta w realizacji? Zdecydowanie nie, ale patrząc z perspektywy czasu przyniosła wiele wymiernych efektów. Jak zauważa jedna z Mam SOS: „Każdego dnia byliśmy razem, wytrwale pomagaliśmy dzieciom w przyswojeniu materiału lekcyjnego. Czasami przez wiele godzin szukaliśmy wraz z nimi rozwiązań takich, czy innych problematycznych kwestii. To wzmocniło nasze relacje”.

Ogromnym wsparciem edukacji dzieci okazały się zdalne korepetycje. Mimo wszystko, taka organizacja nauki sprawiła, że wiele dzieci poprawiło swoje oceny. Na naszych oczach wiele z nich na nowo przekonywało się, że jest to możliwe i warto dać z siebie jak najwięcej.

Z dumą podsumowaliśmy wyniki w nauce za rok szkolny: 20 dzieci uzyskało średnią ocen powyżej 4, w tym 3 powyżej 4,75. Jedna dziewczynka ze średnią 4,92 i wzorowym zachowaniem, otrzymała stypendium naukowe. Obszar edukacji w minionym roku, to szczególne wyzwanie dla pracowników SOS Rodzinie. Pomagali w przeróżny sposób. Wiele dzieciom pomogły udzielone laptopy, niezwykle pomocne były zdalne rady. Jedna z mam, której rodzinie pomagamy, tak wspomina ten trudny okres: „Załamalam się i spanikowałam, gdy dowiedziałam się, że trójka moich dzieci będzie miała lekcje online w domu... Ale wy pomagaliście przy każdej napotkanej przeszkodzie”.

To wielka radość widzieć, jak osoby wątpliwe, czasami przerażone, zaczynają wierzyć w siebie, jak zaczynają dawać sobie radę z problemami, które na początku w ich wyobraźni są nie do pokonania. Tak wiele nowych umiejętności i u dzieci i u rodziców się pojawiło, a ile dobrych relacji pomagając kilka wycieczek (w tym rowerowych po naszym pięknym Roztoczu). To był świetny sposób na regenerację sił. Pomimo trwającej pandemii wszystkim dzieciom zapewniliśmy kontynuację specjalistycznych terapii, bieżącą i adekwatną opiekę medyczną oraz wsparcie psychologiczne. Korzystając z dostępnych form kontaktu audiowizualnego aranżowaliśmy spotkania dzieci z osobami bliskimi i c. W już na pewno, że my: dzieci, opiekunowie, pracownicy Programu SOS Biłgoraj, daliśmy radę.

XIII. PROGRAM SOS WIOSEK DZIECIĘCYCH KARLINO

Program SOS zapewnił opiekę i wsparcie 486 dzieciom i młodzieży. W ramach pieczy zastępczej w Programie funkcjonowało 9 placówek opiekuńczo-wychowawczych, w tym 7 rodzinnych. Programy SOS Rodzinie wspierały 175 rodzin, z czego 26 rodzin usamodzielniało się. Działania w ramach Programu SOS prowadzone były na podstawie 4 zadań zleconych przez samorząd/y lokalny/e. Dodatkowo program korzystał ze wsparcia 13 partnerów na podstawie umów o współpracy na rzecz dzieci.

Rok 2020 był wyjątkowy m.in. z powodu okrągłych rocznic funkcjonowania części jednostek Programu SOS Karlino, ale i trudny z uwagi na nieoczekiwany stan zagrożenia epidemicznego. Nowa rzeczywistość wpłynęła na przeorganizowanie zaplanowanych aktywności, by zagwarantować dzieciom bezpieczeństwo. Pomimo obostrzeń staraliśmy się wspierać dzieci, organizować pomoc oraz aktywizować do udziału w zajęciach. Realizowaliśmy szeroką ofertę tradycyjnych zajęć dodatkowych, wprowadzając nowe propozycje np. szkoła wizażu, ABC samodzielności, naukę jazdy konnej. Odbyło się spotkanie z przedstawicielami banku, które dotyczyło podjęcia pierwszego zatrudnienia.

W okresie ferii zimowych kadra zorganizowała dla dzieci zajęcia profilaktyczne, przeprowadzone przez specjalistę z zakresu psychoterapii i uzależnień. Nasza drużyna piłkarska wzięła udział w XXX Turnieju piłki nożnej, zespół zdobył I miejsce. Grupa dziewcząt, wyjechała na rejs po jeziorze Jeziorak, była to główna nagroda w konkursie ekologicznym.

Obchodziliśmy XV Urodziny SOS Wioski Dziecięcej podsumowaliśmy, że przez 15 lat w Wiosce opiekowaliśmy się 147 dziećmi. Placówka opiekuńczo wychowawcza typu socjalizacyjnego „Przystań I”, przepracowała swój pierwszy rok, który poświęcony był diagnostyce dzieci i wsparciu w procesie adaptacyjnym. Był to okres pełen wyznań i nowych doświadczeń.

Rok 2020 można nazwać rokiem przełomowym dla Młodzieżowej Wspólnoty Mieszkaniowej SOS w Koszalinie. W mijającym roku przyjęliśmy na podstawie postanowienia sądu rodzinnego 6 dzieci z miasta Koszalin. Daliśmy im szansę na nowy, oby lepszy etap w życiu.

W mijającym roku decyzję o usamodzielnieniu podjęły 4 osoby. Ważnym dniem były 10-te urodziny Wspólnoty, kiedy to nabraliśmy przekonania, że Wspólnota to nie jest tylko puste hasło, ale wspólnota, którą tworzą ludzie zaangażowani w pomaganie innym.

Wyjątkowy czas przeszły także dwa Programy SOS Rodzinie w Karlinie i Koszalinie. Dla SOS Rodzinie w Karlinie był to jubileuszowy 10 rok działania na rzecz dzieci i rodzin na terenie 3 gmin, w tym okresie wsparliśmy 590 dzieci z 228 rodzin. Czas pandemii przyniósł rodzinom i pracownikom nowe wyzwania. W oparciu o plany rozwoju rodzin pomagaliśmy w obszarach: wychowawczym, psychologicznym, socjalnym, zdrowotnym i zawodowym. Część rodzin otrzymało sprzęt komputerowy i wsparcie rzeczowe z uwagi na pogorszenie sytuacji.

Od marca do końca maja pracownicy wykonali ponad 1800 rozmów zdalnych z rodzicami i dziećmi, dzisiaj wiemy, że były znacząca formą pomocy w okresie społecznej izolacji.

Wspieraliśmy podopiecznych udzielając pomocy online w lekcjach, nadrobieniu zaległości szkolnych, kreatywnym spędzeniu czasu wolnego. Ważnym elementem pracy z rodzinami było wsparcie psychologiczne: konsultacje i psychoterapia indywidualna, interwencje kryzysowe, prowadzenie warsztatów wychowawczych i relaksacyjnych. Praca psychologiczna dodatkowo skupiała się na zmniejszeniu obaw, lęku i stresu podopiecznych w związku z pandemią.

W okresach łagodzenia obostrzeń realizowaliśmy, aktywności i wyjazdy feryjne i wakacyjne do kina, na lodowisko, basen, wyjazdy nad morze, do Gdańska, Doliny Charlotty, Szczecina, Krakowa i Energylandii.

XIV. PROGRAM SOS WIOSEK DZIECIĘCYCH KRAŚNIK

Rok 2020 był czasem intensywnej pracy ze względu na sytuację epidemiologiczną i zdalne nauczanie dzieci i młodzieży oraz okresem rozwoju poszczególnych jednostek programowych. W skład Programu wchodziło 13 placówek opiekuńczo wychowawczych typu rodzinnego, Program SOS Rodzinie, Program Opieki Ograniczonej wraz z Mieszkaniem Chronionym oraz Centrum Specjalistyczne SOS.

W ramach Wioski SOS opiekę znalazło 62 podopiecznych. Do Rodzin SOS został przyjęty 1 podopieczny. Dla każdego dziecka mieliśmy wiele propozycji zajęć mających na celu wspieranie rozwoju psychofizycznego, kompensowanie ograniczeń, deficytów oraz trudności. Wraz z nastaniem epidemii COVID-19 wcześniej zaplanowane zajęcia z psychologiem czy pedagogiem zmieniły formę i były dostosowane do aktualnych potrzeb i możliwości. Skupiono się na wsparciu psychologicznym dzieci w czasie izolacji, a pedagodzy wspierali proces zdalnego nauczania, który wymagał indywidualnego podejścia wobec każdego dziecka.

Z kolei Program SOS Rodzinie wspierał 41 rodzin, z czego 1 rodzina została usamodzielnia, a 4 rodziny zakończyły współpracę z Programem. Działania w ramach Programu SOS prowadzone były na podstawie 2 umów o współpracę na prowadzenie punktu konsultacyjnego

dla rodzin z terenu Kraśnika. Działania Programu SOS Rodzinie były dopasowywane do obowiązujących restrykcji związanych z pandemią. Duży zakres oddziaływań obejmował pracę online (prowadzenie grup społecznościowych, zajęć reedukacyjne, konsultacje psychologiczne). Jak również pracę z rodziną w ich środowisku domowym, która polegała na pracy podwórkowej z dziećmi, ich aktywizacji behawioralnej, wspólnym spędzeniu czasu, jak i na opiece i monitorowaniu sytuacji rodzin w czasie izolacji.

Centrum Specjalistyczne SOS opieką objęło 49 podopiecznych. Zajęcia w Centrum były dostosowane do indywidualnych potrzeb dzieci, które uczestniczyły w terapii neurologopedycznej, pedagogicznej czy integracji sensorycznej. Największą radość wśród dzieci sprawiły zajęcia w nowopowstałych salach Montessori oraz Doświadczenia Świata. „*Uwielbiam przebywać w magicznej sali, gdzie zatrzymuje się czas i choć na chwile mogę zapomnieć o koronawirusie*” - mówi ośmioletnia Ewa uczestniczka zajęć w Centrum. W trudnym czasie pandemii podopieczni byli wspierani poprzez specjalistów Centrum SOS poprzez konsultacje psychoterapeutyczne, czy ćwiczenia dla dzieci z doświadczeniem traumy. W obliczu lockdownu bardzo ważne było kontynuowanie rozpoczętej rehabilitacji. Z kolei beneficjenci „SOS Rodzinie” mogli skorzystać darmowej pomocy prawnej.

Zupełnie inną formę pomocy oferowały Programy Młodzieżowe wspierające młodzież przebywającą w Rodzinach SOS (24 podopiecznych) i Mieszkaniach Chronionych (8 podopiecznych). Pracownicy Programów jako specjaliści towarzyszyli młodym ludziom w podejmowaniu decyzji dotyczących wyboru szkoły, zawodu ich dalszego dorosłego życia. W sytuacjach trudnych wymagających indywidualnego podejścia prowadzili spotkania z młodzieżą i Rodzicami SOS dotyczące tematu usamodzielnienia.

Specjaliści Programów Młodzieżowych opiekujący się Mieszkaniem Chronionym, stali się mentorami dla przyjętych tam mieszkańców. Towarzyszyli im w ich pierwszych krokach w świecie dorosłych. Młodzi dorośli wspierani byli w polepszaniu poziomu umiejętności życiowych, utrzymywaniu więzi rodzinnych. Najbardziej pomocne okazało się wsparcie w załatwianiu spraw urzędowych, redagowaniu pism, poszukiwaniu pracy, pisaniu CV oraz nauce zdalnej. Dzięki wyteżonym działaniom Programów Młodzieżowych podopieczni mogli wejść w dorosłość z pakietem niezbędnych kompetencji do odpowiedzialnego kreowania swojej przyszłości. „*Cieszę się, że jak mam jakiś problem, to zawsze mogę otrzymać wsparcie.*” - podsumowuje Dawid z mieszkania chronionego.

XV. PROGRAM SOS WIOSEK DZIECIĘCYCH LUBLIN

Program zapewnił w 2020 r. opiekę i wsparcie dla 102 dzieci i młodzieży. W ramach utworzenia Programu Dom Młodzieży SOS został przekształcony w: Dom Młodzieży SOS nr 1 i Dom Młodzieży SOS nr 2, zgodnie z wymaganiami ustawy o wsparciu rodziny i pieczy zastępczej. W skład Programu wszedł również Program profilaktyczny: „SOS Rodzinie” z Placówką Wsparcia Dziennego „Jutrzenka”.

W Domach Młodzieży SOS pod koniec 2020 roku przebywało 26 młodych osób. Opieką ograniczoną objęto 15 osób, w tym 3 studentów i 12 pracujących. Wszyscy realizowali obowiązek szkolny, w różnych typach i formach, począwszy od szkół branżowych po studia wyższe. Podopieczni uzyskali dodatkowe uprawnienia takie jak; kurs spawacza, instruktora pierwszej pomocy, kilka osób uczestniczyło w kursie prawa jazdy. Sukcesami, które wymagały największego nakładu pracy pochwalić się mogą m.in.: Angelika i Ewa. Angelika ukończyła pierwszy rok hispanistyki na UMCS i zakwalifikowała się do wymiany Erasmus w Hiszpanii. Za osiągnięcie bardzo dobrych wyników w nauce przyznano jej stypendium naukowe rektora. Ewa ukończyła Liceum Plastyczne i obroniła pracę dyplomową na ocenę bardzo dobrą. Dobre wyniki egzaminu maturalnego pozwoliły jej na podjęcie nauki na wymarzonej kierunku studiów – projektowanie mebli na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu.

W roku bieżącym opiekę w Stowarzyszeniu zakończyło 14 podopiecznych, którzy rozpoczęli samodzielne życie. 10 osób pracuje, w tym 1 godzi pracę z obowiązkami rodzica. 4 osoby intensywnie poszukują pracy, w tym 1 wychowuje własne dziecko i pełni funkcję rodziny zastępczej dla młodszej siostry. Jedna usamodzielniona otrzymała mieszkanie z zasobów lokalowych Miasta Lublin. Dwójce podopiecznych wyremontowaliśmy mieszkania przy użyciu środków przekazanych przez z darczyńcę. Wszyscy byli podopieczni zostali przygotowywani do samodzielnego funkcjonowania.

Na początku pandemii nasza młodzież zaangażowała się w dwie ważne akcje społeczne. Podopieczni (Ewa, Eliza, Mateusz i Szymon) wyszli z inicjatywą szycia maseczek. Po przeszkoleniu przez wychowawców wykonali samodzielnie ok. 1000 sztuk – wycinali materiał, przeszzywali, zaprasowywali i wszywali gumki. Gotowe maseczki przekazano do lubelskiego MOPR

oraz kilkadziesiąt zostawiono na użytek własny. Pełnoletni podopieczni (Magdalena, Dawid i Mateusz) odpowiedzieli na apel Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa oddając krew w mobilnym punkcie poboru na terenie Programu Lublin. Te działania miały pozytywny odbiór w lokalnym środowisku, o czym informowały media. Jak co roku nasi podopieczni zostali objęci szeroką opieką medyczną, a w wielu przypadkach także specjalistyczną. W przypadkach podejrzenia zakażenia Covid-19 młodzież stosowała się do wszelkich procedur, dzięki czemu uniknęliśmy ogniska pandemii.

W Programie SOS Rodzinie, w ramach którego działa Placówka Wsparcia Dziennego „Jutrzenka” zapewniłmy opiekę i wsparcie dla 61 dzieci, 21 młodzieży z 31 rodzin. Najistotniejszą formą pomocy była organizacja edukacji on-line. Podstawową usługą oferowaną rodzinom była praca socjalna z zachowaniem reżimu sanitarnego, wykonywana mimo obostrzeń w środowisku domowym. Koncentrowaliśmy się na wzmacnianiu procesu adaptacji do sytuacji pandemii. Wśród zajęć tematycznych zrealizowaliśmy zajęcia taekwondo, kulinarne, profilaktyczne z elementami TSR, piłki nożnej, melorecytacji oraz warsztaty kuglarskie. Dopelnieniem aktywności było zorganizowanie wakacji: 20 wyjazdów i wyjazdów. Ogromną radość sprawiliśmy dzieciom poprzez „Akcję Mikołaj i „Charytatywną Choinkę”.

XVI. PROGRAM SOS WIOSEK DZIECIĘCYCH SIEDLCE

Program SOS zapewnił opiekę i wsparcie 459 dzieciom i młodzieży. W ramach pieczy zastępczej w Programie funkcjonowało 12 placówek opiekuńczo-wychowawczych, w tym 10 rodzinnych. Program SOS Rodzinie wspierał 142 rodziny, z czego 11 rodzin usamodzielniało się. Działania w ramach Programu SOS prowadzone były na podstawie 4 zadań zleconych przez samorządy lokalne. Dodatkowo Program korzystał ze wsparcia partnera na podstawie umów o współpracy na rzecz dzieci.

Rok 2020 zapowiadał się wyjątkowy z uwagi na planowane obchody XX-lecia naszej Wioski. Pierwsze plany i przygotowania do naszego święta, zaczęliśmy jeszcze w 2019 roku. Niestety pandemia pokrzyżowała nam plany. Ten rok stał się szczególny, ale z zupełnie innych powodów. Wprowadzone ograniczenia zmusiły nas do wdrażania rozwiązań, których do tej pory nie stosowaliśmy. Organizacja opieki, zajęć specjalistycznych, rozwojowych, pomocy w nauce zarówno dla naszych podopiecznych w Rodzinach SOS jak i Programie SOS Rodzinie stała się wielkim wyzwaniem.

Jak zagwarantować poczucie bezpieczeństwa podopiecznym, Rodzicom SOS, pozostałym osobom pracującym z dziećmi, aby bez obaw i z zaangażowaniem realizowały swoje zadania? W jaki sposób przekonać do współpracy nowych, potrzebnych pracowników? Jak zadbać o dobre samopoczucie naszych dzieci w sytuacji podsycanego przez media zagrożenia? Jak pomóc rodzinom potrzebującym naszego wsparcia? W jaki sposób kontynuować procesy usamodzielnienia naszej młodzieży, gdy pojawia się szereg ograniczeń i kurczą się możliwości zatrudnienia? Godziny rozmów z opiekunami, uspokajanie nastrojów, szybka organizacja

zastępstw, wdrożenie środków ostrożności, zakup środków ochrony osobistej, te działania spowodowały, że bardzo szybko kadra zaczęła realizować zadania w tej odmiennej rzeczywistości.

Pracownicy Programu SOS Rodzinie zdalnie pomagali dzieciom w nauce, rodzicom udzielali konsultacji i dostarczali pomoc rzeczową, w tym żywnościową. Kadra MWM kontynuowała wszystkie zaplanowane procesy usamodzielnienia, dostosowując je do aktualnej sytuacji. Udało nam się utrzymać wszystkie zajęcia specjalistyczne w tym logopedię, terapię SI, konsultacje specjalistyczne, wizyty lekarskie. Mimo trwających ograniczeń skutecznie przeprowadziliśmy rekrutację na potrzebne stanowiska takie jak pedagog, psycholog, asystent, wychowawca w SOS Rodzinie.

Kolejna ważna sprawa to, czy mamy odpowiednie środki i możliwości techniczne, aby nasi podopieczni mogli zdalnie się uczyć? Zakup i zbiórka komputerów od darczyńców w liczbie 70, dostosowanie ich do potrzeb naszych dzieci spowodowały, że nikt nie pozostał bez potrzebnego sprzętu do nauki. Bardzo szybko okazało się, że część naszych podopiecznych nie jest w stanie sama realizować zdalnych zadań. Rodzice SOS oraz asystentki przy wsparciu pedagogów pomagały dzieciom z indywidualnymi potrzebami. Nasze starania i zaangażowanie przyniosło rezultaty. Tylko jeden podopieczny nie otrzymał promocji.

W celu poradzenia sobie z emocjami uruchomiliśmy telefoniczne linie wsparcia psychologicznego dla dzieci i dorosłych zapewniona przez Program SOS Siedlce i partnerów Programu SOS Siedlce organizowaliśmy superwizje indywidualne i grupowe. Ważnym elementem naszej pracy stało się dbanie o sprawność fizyczną i możliwość odreagowania napięć. Dzieci z poszczególnych Rodzin SOS wspólnie z pedagogiem uprawiały sport. Podołaliśmy wyzwaniom. Niestety w naszym mieście, niektóre wieloproblemowe rodziny mimo wsparcia pomocy społecznej nie poradziły sobie z problemami, po raz pierwszy w historii przyjęliśmy 7 dzieci w trybie zabezpieczenia, prosto z domu rodzinnego. Dzieci z dużymi zaniedbaniami środowiskowymi i niezaspokojonymi potrzebami rozwojowymi. Przykładem naszej mobilizacji, zaangażowania Matki SOS jest przyjęcie 3 dzieci od 2 do 6 lat. Zbieranie informacji o dzieciach i ich rodzinie, zdrowiu, nawykach to jest wyzwanie w dobie wielu ograniczeń. Zadbanie o potrzeby, odpowiedzi na trudne pytania „a gdzie jest mama?” było na pierwszym miejscu.

Podsumowując, to był wyjątkowy, zaskakujący pełen wyzwań rok. Dzięki dużemu zaangażowaniu, poczuciu odpowiedzialności i wspólnemu działaniu udało nam się pokonać trudności. Liczymy, że uda nam się zorganizować obchody 25-lecia naszej Wioski.

XVII. RODZINNY DOM CZASOWEGO POBYTU „SINDBAD” W USTRONIU

W ciągu 2020 r. „Sindbad” stał się czasowym domem dla 19 podopiecznych, dzieci skierowanych do placówki interwencyjnej ze względu na niewydolność opiekuńczo-wychowawczą rodziców, przemoc psychiczną i fizyczną w rodzinie, chorobę alkoholową i psychiczną, konflikty rodzinne. Część rodzin, z których dzieci trafiły do Sindbada współpracowała z asystentami rodziny i innymi służbami, umożliwiło powrót 6 dzieci do swoich bliskich, w przypadku 4 dzieci sąd wydał postanowienie o umieszczeniu ich w innych formach pieczy zastępczej. Pracownicy Sindbada wspierali każde dziecko w odpowiedzi na jego potrzeby, przede wszystkim potrzebę bezpieczeństwa, tak ważną w chwilach zmian. Czas pandemii zmienił formę współpracy z rodzinami dzieci, z partnerami. Organizowaliśmy ją zdalnie, konfrontując się z wieloma wyzwaniami, zarówno natury technicznej i logistycznej, jak i psychologicznej. Ta forma pracy wymaga umiejętności komunikacyjnych, poświęcenia odpowiedniego wymiaru czasu oraz odpowiedniej organizacji pracy.

Ważne jest indywidualne podejście do każdego dziecka, pomaga umiejętność słuchania, rozumienie, akceptacja i szacunek. Wyzwania dotyczą znajomości i obeznanie się opiekunów z technologiami komunikacji elektronicznej, z dostępem i biegłością w ich obsłudze, ale także ze swobodą korzystania z mediów elektronicznych. Konsultacje zdalne wiążą się z ograniczonym kontaktem psychologicznym, angażującym tylko część zmysłów i emocji. Niepełny kontakt skutkuje osłabieniem zaangażowania i współpracy rodziców, a psychologowi dostarcza niepełne dane spostrzeżeniowe i utrudnia budowanie ufnej relacji.

Ze względu na ograniczenie kontaktów dzieci z rodzinami biologicznymi utrudniona jest także weryfikacja skuteczności prowadzonych oddziaływań psychoedukacyjnych. Sukcesem jest samo utrzymanie regularnej współpracy i zaangażowania rodziców. Są to jednak zmiany o wyraźnie mniejszym zakresie niż przy pracy prowadzonej trybem stacjonarnym. Mimo wszelkich utrudnień, uważamy, że jest to ważne i możemy wspólnie ustalać kolejne kroki do pracy z rodzinami dzieci. To powoduje, że dzieci czują, że wszyscy razem pracujemy na ich powrót do domu. W dobie pandemii jeszcze mocniej możemy sobie uświadomić jak ważna jest współpraca i przekazywanie sobie informacji, a także radzenie sobie ze stresem i umiejętność odreagowania.

Kontakt rodziców z ich dziećmi wyłącznie w formie rozmów telefonicznych i poprzez komunikatory internetowe wywoływał duże napięcie i frustrację. W ramach odreagowania złych emocji stosowaliśmy różne formy sportu. Bardzo ważna była dla nas podczas nauki online przerwa międzylekcyjna, podczas której dzieci mogły wyjść pobiegać przed dom

i przewietrzyć się. Dodatkowo rano przed nauką robiliśmy ćwiczenia fizyczne w formie zabawy i oddechowe, uspakajające, po których dzieci były pozytywnie nastawione do całego dnia i nauki przy komputerze. Słuchając odgłosów przyrody, ptaków, szumu drzew i wiatru dzieci stawały się spokojniejsze i chętniej uczyły się. Robiliśmy pogadanki i zabawy na temat zdrowego żywienia. Dzięki tym wszystkim działaniom dzieci miały więcej energii, chęci do nauki, częściej się uśmiechały mimo tego, że nie widziały swoich najbliższych, pozostawały w dobrych relacjach z wychowawcami. Podczas długich spacerów po naszej malowniczej okolicy prowadziliśmy z dziećmi ciekawe rozmowy, a także dawaliśmy im przestrzeń do wyżalenia się na trudną sytuację, dzięki czemu emocje nie były kumulowane w domu.

Największą radością dla dzieci, po długiej izolacji, była możliwość wyjazdów w wakacje na zorganizowane kolonie nad Morze, a po powrocie z kolonii możliwość wyjazdów do swoich rodzin. Dużym wyzwaniem była dla nas organizacja nauki zdalnej. Część naszych podopiecznych nie byław stanie sama realizować zdalnych zadań. Na szczęście szybko znalazło się 4 wolontariuszy, którzy z chęcią i wielkim zaangażowaniem pomogli przebrnąć nam przez trud nauki.

XVIII. JAK MOŻESZ POMÓC

DAROWIZNY

Liczy się każde, nawet naj mniejsze wsparcie, które przeznaczamy na pomoc opuszczonym i osieroconym dzieciom. Dzięki Twojemu wsparciu możemy przywrócić im dzieciństwo, z rodzicami i rodzeństwem. Darowizny, czyli jednorazowej wpłaty na rzecz Wiosek SOS można dokonać na pocztę, w banku lub przez internet.

Numer konta 07 1240 6247 1111 0000 4975 0683.

KLUB PRZYJACIÓŁ SOS

Potrzebujemy systematycznej pomocy. Każde regularnie przekazywane **20, 50** czy **100** zł pomoże nam zaplanować budżety Rodzin SOS i zapewnić podopiecznym stabilne warunki do życia i rozwoju. Jeżeli zdecydujesz się wspierać Rodziny SOS, prosimy o kontakt: **klub@sos-wd.org**

1%

1% PODATKU

To doskonała okazja do wsparcia opuszczonych i osieroconych dzieci. To nic nie kosztuje. Wystarczy wpisać nasze dane w Formularzu PIT: Stowarzyszenie SOS Wioski Dziecięce w Polsce, **KRS 0000 056 901.**

ZBIÓRKA NA FACEBOOKU

Zbliża się Twoje święto, a Ty chcesz pomóc naszym dzieciom i podarować im dom pełen miłości? Poproś znajomych o darowizny dla dzieci i podziel się szczęściem z całym światem.

TESTAMENT

Jeżeli tak jak my marzysz o świecie, w którym każde dziecko dorasta w rodzinie i jest bezpieczne, pamiętaj o SOS Wioskach Dziecięcych w swoim testamencie. Nawet symboliczny zapis może pomóc potrzebującym dzieciom. Jeżeli chcesz pomóc dzieciom pisząc testament i masz pytania skontaktuj się z opiekunem projektu: Katarzyna Olszewska, **tel. 606 929 189, katarzyna.olszewska@sos-wd.org**

Współpraca z firmami. Wśród partnerów biznesowych wspierających Stowarzyszenie SOS Wioski Dziecięce są firmy i fundacje, bez których realizacja naszej misji byłaby niemożliwa w tym:

Fundacja Drzewo i Jutro, Kulczyk Foundation, Dr. Oetker, BorgWarner, Cewe, Henkel, Allianz, PEPCO, BIC, Action, Procter and Gamble, Upfield - marka Kasia, Johnson & Johnson, AkzoNobel, VARTA, PROFi CREDIT, Boehringer Ingelheim, Kantar TNS, Auchan Retail Polska, Hays, Balluff, Kraftverkehr Nagel, Kilargo, 4Kraft, Monat, Killgerm, Saint-Gobain, Podravka, Prudential Polska wraz z grupą M&G plc, Bank Pekao, Samsung, Cushmann & Wakefield, EY Polska, Colours Factor, Logicor, Hochtief, Elmen, Eurocash, AGC Glass, GAEU, Fanimani, Seoyon, Wydawnictwo Gofin, Wydawnictwo Ilustris, Grupa Dobra Sprawa, Stowarzyszenie Dr.Max Zdrowie, Fundacja Polski Fundusz Rozwoju, Fundacja PZU, Fundacja In Spe, Fundacja Śnieżki, Fundacja im. Franciszka Stefczyka, Fundacja KGHM, Fundacja Orange, Fundacja Orlen, Fundacja BNP Paribas, Fundacja Marka Kamińskiego, Radisson, Marriott Warsaw Hotel, Polski Holding Hotelowy, Polski Związek Pracodawców Budownictwa, SHOM, Gala Business Woman & Life, Juniorki, NIVEA, InPost, Actiw - Kotlina Natury, Chris Turystyka i Rekreacja, Vaillant, Krispol, Disney, Amazon, OVB, Zalando, Rossmann, Bakalland, Bielenda, Hillwood, Allan & Overy, Góralski% Gross, Innovatika, Novartis, Peakside, Radisson, Rotary Polska, Rothschild, Tauber PR, Codility, DHL, Essilor, Lubella, oraz szereg firm w ramach **Programu Dobra Firma SOS.**

Firmy chętne do wspierania SOS Wiosek Dziecięcych zapraszamy do kontaktu:
firmy@sos-wd.org lub justyna.kalita@gmail.com

Zgodnie z Ustawą o Rachunkowości (art.53 ust.1) sprawozdanie finansowe Stowarzyszenia SOS Wioski Dziecięce w Polsce za rok 2020 zostanie opublikowane po zatwierdzeniu przez organ zatwierdzający – Walne Zebranie Członków do dnia 30 czerwca br. Sprawozdanie finansowe Stowarzyszenia podlega co roku badaniu niezależnego biegłego rewidenta.

XIX. WŁADZE STOWARZYSZENIA

WŁADZE STOWARZYSZENIA - ZARZĄD

Barbara Grasińska-Ciereszko

Prezes Zarządu

Monika Bednarz

Wiceprezes Zarządu

Zenon Decyk

Członek Zarządu

Magdalena Jaworska-Dużyńska

Członek Zarządu

Marta Jurałowicz

Członek Zarządu

Katarzyna Kudła

Członek Zarządu

Caroline Taylor

Członek Zarządu

Wszyscy członkowie Zarządu Stowarzyszenia pełnią swoje funkcje Pro publico bono.

Stowarzyszenie SOS Wioski Dziecięce w Polsce

ul. Niedźwiedzia 39, 02-737 Warszawa

tel. 22 622 16 72

email: info@sos-wd.org

KRS 0000 056 901

Numer konta

07 1240 6247 1111 0000 4975 0683

Jesteśmy organizacją pożytku publicznego

www.wioskisos.org